

Allah kusursuz yaratandır, ancak neden engelli insanlar yaratıyor?

www.ateistlerecevap.org/2017/04/allah-kusursuz-yaratandr-ancak-neden.html

ateistlerecevap

Nisan 18, 2017

Değerli kardeşimiz,

Bu soruya iki şekilde cevap vermek mümkündür:

1. Allah mülk sahibidir. Mülkünde istediği gibi tasarruf eder. Kimse Ona karışamaz ve Onun icâdına müdâhale edemez. Senin zerratını yaratan, ter kibini düzenleyip insanî hüviyeti bahşeden Allah'tır (c.c). Sen bunları sana lütfeden Allah'a daha evvel bir şey vermemişsin ki, Onun karşısında bir hak iddia edebilesin!..

Eğer sen, sana verilenler mukâbilinde Allah'a bir şey vermiş olsaydın, "Bir göz değil iki göz ver, bir el değil iki el ver!" gibi iddialarda bulunmaya; "Niye iki tane değil de bir ayak verdin?" diye itiraz etmeye belki hakkın olurdu. Halbuki sen Allah'a (c.c) bir şey vermemişsin ki -hâşâ ve kellâ- Ona adaletsizlik isnadında bulunasın. Haksızlık, ödenmeyen bir haktan gelir. Senin Ona karşı ne hakkın var ki yerine getirilmedi de haksızlık irtikap edildi!..

Allah Teâlâ Hazretleri seni yokluktan çıkarıp var etmiş: hem de insan olarak... Dikkat etsen; senden çok daha aşağı yaratılan birçok mahlûkat var ki, pekâlâ onlara bakıp nelere mazhar olduğunu düşünebilirsin.

2. Cenâb-ı Allah, bazen insanın ayağını alır; onun karşılığında ahirette pek çok şey verir. Ayağını almakla o kimseye aczini, zaafını, fakrını hissettirir. Kalbini kendisine çevirtip, o insanın duygularına inkişaf verirse, çok az bir şey almakla, pek çok şeyler vermiş olur. Demek ki zâhiren olmasa bile, hakikatte bu ona, Allah'ın lütfunun ifâdesidir. Tıpkı şehit edip cenneti vermesi gibi... Bir insan, muharebede şehit olur. Bu şehâdetle mahkeme-i Kübrâ ve Allah'ın huzurunda, siddîklerin, sâlihlerin gıpta edeceği bir makama yükselir. Onu gören başkaları "Keşke Allah bize de harp meydanında şehâdet nasip etseydi!.." derler. Binâenaleyh, böyle bir insan parça parça da olsa çok şey kaybetmiş sayılmaz. Belki aldığı

şey ona nispeten çok daha büyüktür.

Çok nâdir olarak, bazı kimseler, bu mevzûda küskünlük, kırgınlık, bedbinlik ve aşağılık duygusu ile inhiraf etseler bile, pek çok kimselerde bu kabil eksiklikler, daha fazla, Allah'a teveccühe vesile olmuştur. Bu itibarla bir kısım kimselerin, bu meseledeki kayıplarının serrişte edilmesi yerinde değildir. Bu mevzûda esas olan, ebede namzet insanların ruhlarında o âleme âit iştiyâkı uyarmaktır.